

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Хебейський університет іноземних досліджень (Китай)
Анкарський університет (Туреччина)
AGH Університет науки і технологій (Польща)
Коледж Санта-Фе (США)
Інститут психології імені Г.С. Костюка НАПН України
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Запорізький національний університет
Національний університет «Львівська політехніка»
Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
Національний університет «Острозька академія»
Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ КООРДИНАТИ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

Збірник наукових матеріалів
III Міжнародної науково-практичної конференції

2-3 червня 2022 року

Полтава – 2022

збалансований і стабільний характер взаємовідношень між його професійною життестійкістю (її психологічними характеристиками) і показниками психофізіологічного стану.

3. На кожному з етапів професійного розвитку можливі непередбачувані та емоційно напружені ситуації, які можуть призвести до підвищення тривожності, «психічного вигорання», порушення психологічної стійкості та ін., що може позначитися на якості педагогічної взаємодії фахівця з оточенням. Все це вимагає стабільності у реалізації заходів сприяння розвитку професійної життестійкості викладача.

Список використаних джерел:

1. Анцыферова, Л.И. (1994). Личность в трудных жизненных условиях: переосмысливание, преобразование ситуаций и психологическая защита. *Психологический журнал*. № 1. 3–16.
2. Корніяка, О.М. (2021). Психофізіологічні закономірності професійної життестійкості викладачів закладів вищої освіти (С. 122–147). *Психофізіологічні закономірності життестійкості фахівців соціономічних професій: монографія*. 236 с. / О.М. Кокун, В.В. Клименко, О.М. Корніяка [та ін.] ; за ред. О.М. Кокуна. Київ-Львів: Видавець Вікторія Кундельська. URL: <http://lib.iitta.gov.ua/>
3. Maddi S. (1994). Hardiness and Mental Health . *Journal of Personality Assessment*. Vol. 63. № 2. 265–274.
4. Maddi, S. (1998). Dispositional Hardiness in Health and Effectiveness / *Encyclopedia of Mental Health* / H.S. Friedman (Ed.). San Diego (CA): Academic Press. 323–335.
5. Maddi, S.R. & Koshaba, D.M. (2005). *Resilience at work: how to succeed no matter what life throws at you*. New York: AMACOM. 213 p.

ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ ДО ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ЗМІЦНЕННЯ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ СОЦІАЛЬНОГО ДИСТАНЦЮВАННЯ

Костіна В.В., Гогіна Т.І.

Харківський національний педагогічний університет

імені Г. С. Сковороди

vkostina2014@gmail.com, gogina071147@gmail.com

За даними соціологічного дослідження «Молодь України-2015», що проведене компанією GFK значна частка української молоді віком 14-34 роки вважала свій спосіб життя здоровим: 51% респондентів зазначили, що ведуть скоріше здоровий, ніж

нездоровий спосіб життя, 26% – повністю здоровий спосіб життя, 20% – позначили свій спосіб життя як нездоровий («скоріше ні, ніж так» і «ні»), а 3% – не визначилися з відповіддю щодо стану свого здоров'я [1]. Враховуючи вищезазначене, формування здорового способу життя дітей та молоді є одним із важливих напрямів діяльності фахівців закладів системи освіти, який сприятиме створенню умов для збереження та зміцнення здоров'я в майбутньому та потребує підготовки до її виконання майбутніх фахівців соціальної сфери.

Аналіз наукової літератури та практики з проблеми збереження та зміцнення здоров'я дітей та молоді засвідчив, що дослідниками вивчено такі її аспекти: формування культури здоров'я та здоров'язбереження дітей та молоді (Ю. Бойчук, С. Омельченко, Л. Толмачева та ін.); здоров'язбереження та розвиток молодих спортсменів в умовах соціального дистанціювання (Yu. Melnyk, A. Stadnik, I. Pypenko, D. Yevtushenko та ін.); досвід діяльності зі збереження та зміцнення здоров'я молоді (О. Вакуленко, Л. Жаліло, Н. Комарова, І. Пеша, О. Селезньова, О. Яременко та ін.); підготовка майбутніх фахівців соціальної сфери до здоров'язбережувальної діяльності з дітьми та молоддю (О. Василенко, О. Ворохаєв, Л. Клос, Т. Костюченко, М. Лехолетова, та ін.). Проте, питання впливу здоров'язбережувальних практик, що можна використовувати у самостійній роботі здобувачів освіти, яка забезпечує можливості для розвитку їхньої здоров'язбережувальної компетентності в умовах соціального дистанціювання ще не є вивченим у повному обсязі та потребує дослідження, тому метою роботи є визначення можливостей використання здоров'язбережувальних практик у самостійній роботі здобувачів освіти для формування готовності майбутніх фахівців соціальної сфери до збереження та зміцнення здоров'я в умовах соціального дистанціювання.

Опитування здобувачів вищої освіти факультету психології і соціології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди щодо особливостей їхнього способу життя показало, що: більшість респондентів 91,4% вважають необхідними наявність знань про здоровий спосіб життя; важливими складниками здорового способу життя сучасної молоді (більше ніж 80%) визначають такі – загартування організму; правильне і повноцінне харчування; режим дня; дотримання правил особистої гігієни; заняття фізичною культурою та спортом; проте організація культурного дозвілля та відпочинку важливим чинником визнають тільки – 39,7%, що є свідченням недостатньо

високого рівня їхньої обізнаності з цього питання та потребує організації додаткової просвіти та надання порад стосовно його можливостей впливу на формування навичок здоров'язбереження.

Згідно з Законом України «Про вищу освіту»[2]: компетентність – здатність особи успішно соціалізуватися, навчатися, провадити професійну діяльність, яка виникає на основі динамічної комбінації знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей (стаття 1); формування особистості шляхом патріотичного, правового, екологічного виховання, утвердження в учасників освітнього процесу моральних цінностей, соціальної активності, громадянської позиції та відповідальності, здорового способу життя, вміння вільно мислити та самоорганізовуватися в сучасних умовах (стаття 26); дистанційна форма здобуття освіти – це індивідуалізований процес здобуття освіти, що відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників освітнього процесу в спеціалізованому середовищі, що функціонує на основі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій (стаття 49); однією з провідних форм організації освітнього процесу та видів навчальних занять є самостійна робота (стаття 50); серед основних завдань інноваційної діяльності закладів вищої освіти визначено формування сучасного наукового кадрового потенціалу, здатного забезпечити розробку та впровадження інноваційних наукових розробок (стаття 65).

Спираючись на вищезазначене, з метою забезпечення формування у майбутніх фахівців соціальної сфери компетентності до збереження та зміцнення здоров'я нами створено інноваційні засоби та розроблено відповідні форми та методи просвітницької здоров'язбережувальної діяльності, які апробовано під час організації онлайн занять в умовах дистанційної освіти (посібник для самостійної роботи здобувачів вищої освіти, що містить матеріали для організації занять, які забезпечують підвищення фізичної активності та розвиток витривалості організму молодої людини; відео-матеріали з різних аспектів формування здорового способу життя молоді, що дозволяють опанувати певні оздоровчі практики та ресурси).

Використання розроблених засобів в умовах організації навчання під час вимушеного соціального дистанціювання дозволило визначити певні позитивні зрушення в динаміці розвитку потреби здобувачів освіти щодо ведення більш активного способу життя, а також розвитку їхньої

здоров'язбережувальної компетентності. Опитування здобувачів вищої освіти в межах організації дистанційних занять показало, що: 72,4% респондентів під час занять підвищили власний рівень професійної здоров'язбережувальної компетентності; майже 63% респондентів зазначили про підвищення мотивації до збереження та зміцнення власного здоров'я та 69% – про підвищення інтересу до роботи з формування здорового способу життя дітей та молоді у майбутній професійній діяльності. Отже, аналіз відповідей респондентів дозволив засвідчити ефективність розроблених засобів у діяльності з формування професійної компетентності майбутніх фахівців соціальної сфери до збереження та зміцнення здоров'я в умовах соціального дистанціювання.

Список використаних джерел:

1. Молодь України 2015. Результати репрезентативного соціологічного дослідження. ДУ Державний інститут сімейної та молодіжної політики. URL: <https://dismp.gov.ua/molod-ukraini-2015-rezultati-reprezentativnogo-sociologichnogo-doslidzhennya/> (дата звернення: 16.04.2022).
2. Про вищу освіту: Закон України. (2014). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (дата звернення: 12.04.2022).

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА МОДЕЛЬ ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ

Кравченко М.В.

*ТОВ Медичний центр «Клініка Скалянського»,
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
dota2defevnder101@gmail.com*

У формуванні світоглядної позиції молодшої людини основне місце належить викладачеві-педагогу. Лише тоді він буде благотворно впливати на професійну і громадянську самосвідомість студентів, коли він щиро захоплений своєю справою. Так, у процесі 5-річного дослідження проблем вдосконалення виховних функцій вузу і ролі викладача в них, учені встановили, що рівень впливу викладача на формування молоді навчального закладу в значній мірі обумовлений тим, як він сам ставиться до того, чому навчає інших.

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ СТАРШОКЛАСНИКАМИ Калюжна Ю.І.	89
ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ВІЙНИ: СУТНІСТЬ СТРУКТУРА, ОСОБЛИВОСТІ ВІЯВУ У РІЗНИХ КАТЕГОРІЙ НАСЕЛЕННЯ Карамушка Л.М.	92
ПЕРФОРМАТИВНИЙ ТРЕНД У РОЗВИТКУ ПСИХОТЕРАПІЇ ЕПОХИ МЕТАМОДЕРНУ Карпенко З.С.	97
ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ЕґАЛІТАРНОЇ ОСОБИСТОСТІ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ Кікінежді О.М.	101
СИНДРОМ ВІДКЛАДЕНОГО ЖИТТЯ У СТРЕСОВИХ УМОВАХ ВІЙНИ Клевака Л.П., Горбенко Ю.Л.	105
ВИЗНАЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ Коренева І.М., Кириєнко О.О.	109
ТВОРЧЕ МИСЛЕННЯ ЯК ДЕТЕРМІНАНТ ВИБОРУ СТРАТЕГІЙ ОПАНУВАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ Корнієнко І.О., Янечкова О.В.	113
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ СУЧАСНИХ ЗМІ НА ДІТЕЙ ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ Корнілов О.В.	117
ЖИТТЕСТІЙКІСТЬ ЯК ОСОБИСТІСНИЙ РЕСУРС ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ЗДОРОВ'Я ВИКЛАДАЧА Корніяка О.М.	119
ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ ДО ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ЗМІЦНЕННЯ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ СОЦІАЛЬНОГО ДИСТАНЦІЮВАННЯ Костіна В.В., Гогіна Т.І.	124